

## Î N C H E I E R E

10 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al  
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Ion Druță, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Motrichenko Ihor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Motrichenko Ihor  
împotriva Ministerului Justiției al RM privind constatarea încălcării dreptului la  
judecarea cauzei civile în termen și repararea prejudiciului cauzat prin această  
încălcare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, prin care a fost  
respins apelul declarat de Motrichenko Ihor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei  
Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2014,

### c o n s t a t ă

La 24 martie 2014, reclamantul Motrichenko Ihor s-a adresat în instanța de  
judecată cu cerere împotriva Ministerului Justiției, solicitînd constatarea încălcării  
dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, repararea prejudiciului moral  
cauzat prin această încălcare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că, la 21.02.2013, a depus la  
Judecătoria Buiucani mun. Chișinău cererea de chemare în judecată împotriva  
Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală privind apărarea dreptului la acces  
la informație, în special accesul la datele cu caracter personal ale reclamantului care se  
păstrează la Muzeu (ordine de angajare și concediere, contractele individuale de  
muncă). Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25.02.2013, instanța  
de fond nu a dat curs cererii de chemare în judecată, din motiv că la cerere au fost  
anexate copiile actelor necertificate în modul stabilit de lege, fiindu-i acordat termen  
pentru înlăturarea neajunsurilor pînă la 11.03.2013. Încheierea respectivă nu a fost  
adusă la cunoștința reclamantului, iar la 12.03.2013, instanța a dispus restituirea  
cererii, încheierea a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.06.2013, cu  
restituirea pricinii în instanța de fond la faza de primire a cererii de chemare în  
judecată.

Menționează reclamantul, că, la 18.07.2013, întru executarea deciziei Curții  
de Apel Chișinău din 26.06.2013 și a indicațiilor date prin încheierea Judecătoriei

Buiucani, mun. Chișinău din 25.02.2013, a transmis prin cancelaria Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău cererea de chemare în judecată repetată, anexînd originalele înscrisurilor pentru instanța de judecată și pentru pîrîți, iar concomitent a înaintat și cerere de recuzare a judecătorului și a grefierului.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26.07.2013, cererea de recuzare a fost respinsă ca fiind nefondată. În aceeași zi, judecătorul M. Diaconu a emis încheierea de a nu da curs cererii de chemare în judecată din aceleași motive invocate și în încheierea din 25.02.2013, conținutul încheierilor din 25.02.2013 și 26.07.2013 fiind identice, necătînd la diferența dintre cererea de chemare în judecată depusă la 21.02.2013 și cererea de chemare în judecată depusă la 18.07.2013, înscrisurile prezentate în cazul cererii din 21.02.2013 au fost anexate în copii simple, dar în cazul cererii din 18.07.2013, în original și copii certificate.

A mai indicat reclamantul, că, la 19.08.2013, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a înaintat o cerere privind căutarea documentelor primite de cancelarie pentru dosarul nr.3CA-185/13 la 18.07.2013. La 19.09.2013 după ce a primit răspunsul la cererea respectivă, reclamantul a solicitat implicarea instanței de fond în căutarea documentelor transmise la 18.07.2013, dispariția cărora în incinta instanței i-a îngreunat accesul la justiție conform încheierii din 26.07.2013.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 25.09.2013 și înștiințarea din 25.09.2013, instanța de fond a restituit reclamantului cererea de chemare în judecată cu toate înscrisurile anexate în original la această cerere, din același motiv invocat și în încheierea din 12.03.2013.

Consideră reclamantul, că instanța de fond în mod repetat și neîntemeiat i-a îngreunat accesul la justiție, lucru constatat prin decizia a Curții de Apel Chișinău din 21.11.2013.

Din cauza conduitei și deciziilor judecătorului M. Diaconu, prima ședință de judecată a fost stabilită peste 11 luni de la depunerea cererii de chemare în judecată din 21.02.2013, fapt care a adus atingere considerabilă dreptului reclamantului la judecarea pricinii în termen rezonabil.

Solicită reclamantul constatarea încălcării dreptului la judecarea pricinii în termen rezonabil, precum și încasarea prejudiciului moral în cuantum de 2000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la data de 02 iunie 2014 a depus apel Motrichenko Ihor, solicitînd casarea hotărîrii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de către Motrichenko Ihor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 mai 2014.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, acțiunea este înaintată de reclamant în temeiul Legii nr.87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Potrivit art.2 alin. (1) din legea nominalizată, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Astfel, prin prisma normei legale precitate, orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, dacă se constată o atare încălcare.

La caz, Motrichenko Ihor pretinde la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei pornite la cererea acestuia împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală privind apărarea dreptului la acces la informație.

Instanța de apel a invocat că, pricina în care se invocă încălcarea termenului rezonabil este intentată la data de 21.02.2013, iar numirea cauzei spre examinare peste o perioadă îndelungată nu a fost generată de comportamentul instanței, ci de faptul, că cererea de chemare în judecată nu corespundea exigențelor stabilite prin lege, la cerere nefiind anexate copiile actelor autentificate în modul stabilit.

Pe lângă cele enunțate, instanța de apel a considerat că, perioada în care cauza respectivă se află pe rolul instanței de judecată nu depășește limitele rezonabilității, durata nefiind una excesivă.

La 09 aprilie 2015 Motrichenko Ihor a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015 a fost expediată în adresa lui Motrichenko Ihor la 27 ianuarie 2015, nefiind stabilită data recepționării acesteia.

În circumstanțele relevante, instanța de recurs consideră că recursul declarat de către Motrichenko Ihor se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În motivarea recursului se invocă că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Mai indică recurentul că, atât instanța de apel, cât și prima instanță au încălcat principiul egalității armelor, egalității în fața legii, al contradictorialității.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Motrichenko Ihor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurenților se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Motrichenko Ihor, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Motrichenko Ihor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Motrichenko Ihor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Iurie Bejenaru